॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

असावायुंराभ्यामेव पश्चंचत्वारि श्राच॥1॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दधीर्न्गच्छेयम्पुरोधामिति स एतं चंतुर्विश्शतिरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वे तस्मे श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधाय्यँ एवं विद्वाश्संश्चतुर्विश्शतिरात्रमासंते श्रदेंभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधाञ्च्योतिगौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिख्वं गौरसावार्युः [1]

ड्मानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमय्यँच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्चर्चंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्ववंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सो बृहदाभ्यामेव [2] यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यन्ति चतुर्विश्वतिरात्रो भवित चतुर्विश्वतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्वत्यख्वरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ [3]

मुनुष्यंस्य मध्यतः पृशवस्ताभ्यांमेव संबँथ्सरश्चतुंर्वि १शतिश्च॥2॥

यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आस्नन्तं ऽकामयन्तावंर्तिम्पाप्म दैवी १ स्१ सदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि १ शतिरात्रमंपश्यन्तमाहं ततो वे तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी १ स्१ सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा १ सश्चतुर्वि १ शतिरात्रमास्तेऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मंनुष्यंस्य [4]

दैवीं सुर्सञ्चोतिरितरात्रो भविति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात पृष्ठाः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः संवथ्सरस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीर्र सुरसदमगच्छुन् य पुवं विद्वार्थसश्चतुर्विरशितरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीर स्र्सदं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रिर्शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिर्शाः प्रस्तौत्रयस्त्रिर्शैरेवोभ्यतोऽवंर्तिम्पाप्मानंमप् दैवीर्थ स्रसदंम्मध्यतः [5]

गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि देवीं स्र सञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयंस्रयस्त्रि शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम् यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्या र स्वागं लोकं यन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृत्छैरवं रुन्धते पृश्च्छंन्दोमेरोजो व वीर्यम्पृष्ठानि पृश्चंः [6]

छुन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शा अवस्ताद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शाः प्रस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो व त्रयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मने एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्तेऽनात्र्ये बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्याञ्चसायंनी स्रुती ताभ्यामेव [7] स्वुर्गं लोकं यंन्ति पराञ्चो वा एते सुंव्गं लोकमभ्यारोहिन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंपयन्तिं

प्रत्यङ्ख्यंडहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या

उभयौंलींकयोर्ंऋद्धोत्तिंष्ठन्ति त्रिवृतोऽिधं त्रिवृतमुपं यन्ति स्तोमाना् सम्पत्त्ये प्रभ्वाय ज्योतिरिग्निष्टोमो भेवत्ययं वाव स ख्वयोऽस्मादेव तेन ख्वयान्न यंन्ति चतुर्विश्वातिरात्रो भेवति चतुर्विश्वातिर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गी लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्वात्यख्वरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियैव

ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य

ओपंधीस्सबँथ्सुर एवावं प्रतिष्ठायु व्यतिंपुक्तैकान्नपंश्चाशचं॥३॥

परिंगृहीत्यै॥ [8]

ऋख्या वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्र जांयेयेति सैतास्त्रिक्शतक् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अंख्युध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्य [9]

वन्स्पतींन्य्रजाम्पृशून्तेनांवर्धत् सा जेमानंम्महिमानंमगच्छुद्य

एवं विद्वा १ सं एता आसंते विराजं मेवात्मन्धित्वा- ऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पृशुभि र्जेमानं म्मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिंरतिरात्रो भवति सुवर्गस्यं लोकस्यानं- ख्यात्ये पृष्ठाः षड्हो भवति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानि पृष्ठेरेवर्त्नन्वारोहन्त्यृतुभिः

संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव [10]

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रयस्त्रिष्शमुपं यन्ति यज्ञस्य संतत्या अथौ प्रजापितिर्वे त्रयस्त्रिष्शः प्रजापितिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिण्वो भविति विजित्या एकविष्शो भविति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्ठद्भविति पाप्मानमेव तेन निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते पश्चदश इंन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवावं [11]

रुन्धते सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते चतुर्विश्शो भंवति चतुर्विश्शितरर्धमासाः संवथ्मरः संवथ्मरः सुंवर्गो लोकः संवथ्मर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वाश्सं एता आसंते चतुर्विश्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव प्रतिष्ठायं [12]

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयिस्त्रिष्शात्रंयिस्त्रिष्शमुपं यिन्त् त्रयंस्त्रिष्शुद्धे देवतां देवतांस्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिण्वो भंवतीमे वै लोकास्त्रिण्व एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावंकिविष्शौ भंवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहवं षोडिशिनों भवन्ति तस्माद्धहवं प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिंभिर्व्यतिंषक्ता [13]

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वाश्सं एता आस्तेऽक्र्णं वा एते सुंवर्गं लोकं येन्त्युचावचान् हि स्तोमांनुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्रुप्ताः स्तोमा भवंन्ति क्रुप्ता एव सुंवर्गं लोकं येन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिश्शदेतास्त्रिश्शदंख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ [14]

गच्छुन्ति यन्ति त्रिष्शदंख्यरा द्वाविर्थंशतिश्च॥४॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनंयेन छन्दसानु प्रायुंअत् तेन् नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्शत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्शदख्यरानुष्टुगानुंष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वाभ्यारुह्यं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसं एता आसंते द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदख्यरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियं गच्छन्ति [15]

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्शद ख्वरानुष्टुग्वागंनुष्टुप्सर्वामेव वाचंमाप्नवित्ति सर्वे वाचो वंदितारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिर्गीरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेख्यं गौर्सावायुं- रिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथंतराभ्यां यन्ति [16]

इयं वाव रंथंतरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्चसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये परांचस्र्यहानुंपयन्तिं प्रत्यङ्ग्राहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलीकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिर्श्शदेतास्तासां यास्त्रिर्शत्रिर्शदंख्यरा विराडन्नं विरािब्वराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उमाभ्यार्र रूपाभ्यार्र सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्राविभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ [17]

अहुरुन्नेष्वंवान्तरः षोडंश सह सप्तदंश च॥5॥

द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रिश्शदहश्च य एवं विद्वाश्संस्रयस्त्रिश्शदहमासंते साख्यादेव देवतां अभ्यारोहिन्त् यथा खलु वै श्रेयांन्भ्यारूढः कामयंते तथां करोति यद्यंवविध्यंति पापीयान्भवति यदि नाव्विध्यंति सहद्य एवं विद्वाश्संस्रयस्त्रिश्शदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तन्तेऽहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरत्र [18]

अहरेकोऽभंजताहरेक्स्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगाध्रुवन् य एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्शदहमासंते सर्वं एव प्रबाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयम्प्राप्नुंवन्ति पश्चाहा भवन्ति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्त्यथो पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु [19] एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्यते विश्वजिद्धंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वे द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुंपेय वाचमुपेयुरुपदासुंकेषां वाक्स्यांदुपिरेष्टाद्वादशाहमुपे यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् [20]

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंदुङ्कः शौल्बायनः सृत्रस्यर्द्धिमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति सृत्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहंःसु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्धनीका वा एता रात्रयो यजंमाना विश्वजित्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वा स्संस्रयस्त्रि शब्दहमासंत ऐषां द्धनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्राविभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ [21]

अतिरात्र ओर्जस्येव षद्गिर्शशच॥६॥

आदित्या अंकामयन्त सुवृगं लोकमियामेति ते सुवृगं लोकं न प्राजानन्न सुवृगं लोकमायन्त एत॰ षंद्रि श्राद्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनांयजन्त ततो वै ते सुंवृगं लोकम्प्राजांनन्थसुवृगं लोकमांयन् य एवं विद्वा श्संः षद्गि श्राद्रात्रमासंते सुवृगंमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवृगं लोकं यंन्ति ज्योतिंरतिरात्रः [22]

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्तौद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिख्येंव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमय्यँच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यम्पृष्ठानिं पशवंश्छन्दोमा ओजंस्थेव [23]

वीर्ये प्राषु प्रति तिष्ठन्ति षद्गिश्मद्रात्रो भेवति षद्गिश्मद्रख्यरा बृह्ती बार्हताः प्रावी बृह्त्यैव प्रशूनवे रुन्थते बृह्ती छन्देसा स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वाश्मीः षद्गिश्मद्रात्रमासेते सुवर्गमेव लोकं यंन्त्यतिरात्राविभितो भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै॥ [24]

सौदासा-भंवेयमिति स एतमें कस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहं रत्ते नार ततो वे सोऽविंन्दत प्रजामिभ सौदासानं भव्द्य एवं विद्वा १ सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजामिभ भ्रातृं व्यान्भवन्ति त्रयं स्त्रिवृतौं ऽग्निष्टोमा भंवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख् स श्यंन्ति दशं पश्चद्शा भंवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः [25] वर्ज्ञमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हं रन्ति षोडशिमदंशममहं भंविति वर्ज्ञ एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावं रुद्धा

वसिष्ठो हतपुंत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि

अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठाः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानि पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रिते तिष्ठन्ति द्वादंशैकविश्शा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मत्र [26] द्धते बहवं षोड्शिनो भवन्ति विजित्ये षडांशिनानि

द्धते बहवं षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडांश्विनानिं भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदितिरिक्तास्तद्यद्भूयंसीर्ष्टाचंत्व ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजायत् ये प्रजाकांमाः प्शुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जायन्ते

प्रजयां पृश्वभिर्वेराजो वा एष युज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वार्स एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजमेव गेच्छन्त्यनादा भवन्त्यतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ [27]

पुतच्छुम्बद्धुंर्वन्ति तेषाञ्चतुंस्त्रि॰शच॥८॥

संवथ्सरायं दीख्यिष्यमांणा एकाष्ट्रकायां दीख्येरन्नेषा वै संवथ्सरस्य पत्नी यदेकाष्ट्रकैतस्यां वा एष एता श् रात्रिं वसति साख्यादेव संवथ्सरमारभ्यं दीख्यन्त आर्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींख्यन्ते य एकाष्ट्रकायां दीख्यन्तेऽन्तेनामानावृत् भेवतो व्यंस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींख्यन्ते य एकाष्ट्रकायां दीख्यन्तेऽन्तेनामानावृत् भेवतः फल्गुनीपूर्णमासे दींख्येरन्मुखं वा एतत् [28]

फल्गुनापूर्णमास दाख्यर्न्सुख् वा पुतत् [28]
संवथ्सरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मृंख्त पुव
संवथ्सरमारभ्यं दीख्यन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मेंध्ये
विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीख्येर्न्मुख्ं वा
पुतथ्संवथ्सरस्य यिचेत्रापूर्णमासो मृंख्त पुव संवथ्सरमारभ्यं
दीख्यन्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुर्हे
पुरस्तांत्योर्णमास्यै दींख्येर्न्तेषांमेकाष्ट्रकायां क्रयः सम्पंद्यते

तेनैकाष्ट्रकां न छुम्बद्भुर्वन्ति तेषाम् [29]

पूर्वप्रख्ये सुत्या सम्पंद्यते पूर्वप्रख्यम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते पूर्वप्रख्य उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वन्स्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंल्याणी कीर्तिरन्तिष्ठत्यरांध्सुरिमे यजंमाना इति तदन सर्वे राध्रवन्ति॥ [30]

सुवुर्गम्पंश्चाशत्॥९॥

सुवर्गं वा एते लोकं यंन्ति ये स्त्रम्ंप्यन्त्यभीन्यंत एव दीख्याभिरात्मान श्रपयन्त उपसद्धिर्द्धाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचन्द्वाभ्यामसृद्वाभ्याम्माश्सन्द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्याम्मुज्ञानंमात्मदंख्यिणं वे स्त्रमात्मानंमेव दिख्यंणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यंन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्या अथो रघीयाश्सः सुवर्गं लोकमंयामेति॥ [31]

त एकाृन्नपंश्राृशर्च॥10॥

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पंरमो यंज्ञकतूनां कस्मात्तम्प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्तित्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथांतिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञकृतूनुपेत्यतानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतित्पर्वन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथम

यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंम्मुख्त एव स्तोमान्प्र युं अते ते [32]

सक्ष्तंता विराजंमिभ सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरितंरिक्त एक्यायंक्तः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिक्रिर्ग्व्याद्वंवर्गमेव तेनं लोकं यंन्ति रथंत्रं दिवा भवंति रथंत्रं नक्तिमित्यांहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीतिं सौभ्रं तृंतीयसवने ब्रंह्मसामम्बृहत्तन्मंध्यतो दंधित विधृंत्यै तेनाजांमि॥ [33]

विराजंमेतेनं द्वाद्शावेतावद्वा अष्टौ चं॥11॥

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरंख्य एव तेन् प्रति तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरंख्यं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुप्यन्त्येष्वंव तल्लोकेषुं सन्त्रिणंः प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् [34]

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिंरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवुर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवावं रुन्थते ते न ख्युधार्तिमार्च्छन्त्यखोधुका भवन्ति ख्युध्संम्बाधा इव हि स्त्रिणौऽग्निष्टोमाव्भितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवचऋथ्यँदेतेनं [35]

षडहेन यन्ति देवच्क्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्री ते स्वस्ति सम्भूष्ठवेत षडहेन यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यभ्यतौज्योतिषा यन्त्यभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति हो षंडहौ भंवतस्तानि हाद्शाहांनि सम्पंद्यन्ते हाद्शो वै पुरुषो हे सक्थ्यौ हो बाहू आत्मा च् शिरंश्च चत्वार्यङ्गांनि स्तनौ हादशौ [36]

तत्पुरुंषमन् पूर्यावंतन्ते त्रयः षड्हा भेवन्ति तान्यष्टादशाहानि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणानन् पूर्यावंतन्ते चत्वारः षड्हा भेवन्ति तानि चतुंविंश्शतिरहानि सम्पंद्यन्ते चतुंविंश्शतिरधमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमन् पूर्यावंतन्तेऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावृद्धे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावंन्मासो मासिमांस्येव प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ [37]

मेषस्त्वां पचतैरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैंः शल्मिलर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मणा प्रख्यो मेधेन न्यग्रोधेश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयत्री छन्दोभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवंन्तीः स्थावंन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वौ प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वौ निधिपति हवामहे वसो मम॥ [38]

काराणिस्थानि ॰ प्रात्मा १३।

कूप्याभ्यः स्वाह्य कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहांऽवट्याभ्यः स्वाह्य खन्याभ्यः स्वाह्य हद्याभ्यः स्वाह्य स्वाह

अद्ध एकान्नित्रृष्शत्॥14॥

अद्धः स्वाह्य वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां सम्नन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाह्येग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोंभ्यः स्वाहा नभोंभ्यः स्वाहा महोंभ्यः स्वाहा सर्वसमै स्वाहा॥ [40]

विविदद्वे चं॥ 15॥

यो अर्वन्तं जिघारंसित् तम्भ्यंमीति वर्रणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रह्न्थ्सम्बंभूव स्निभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनं नौ शूर मर्सते भुद्रा इन्द्रंस्य रातयः। अभि क्रत्वेन्द्र भूरध् ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमान् रजारंसि। स्वेना हि वृत्र शवंसा ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा ते॥ [41]

नम् एकान्नत्रिष्शत्॥16॥

नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वांय नमः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिर्स्यधिपतिम्मा कुर्वधिपतिरहम्प्रजानाम् धेहि मिये धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलब्धाय स्वाहां हुताय स्वाहां॥ [42]

इन्द्राष्टात्रि∜शच॥17॥

मयोभूर्वातो अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पद्वते रुद्र मृड। याः सूर्यं एकाकी चंरित षद्गंत्वारिश्शच॥18॥

देवेषुं तनुवमैरंयन्त यासार् सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र [43] गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्यंमेता रराणो विश्वेंद्वैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकस्तासां वयम्प्रजया सर् संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितः स्वाहां महीमू षु सुत्रामांणम्॥ [44]

सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमुग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या

अङ्गिरसस्तपंसेह चकुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या

किश स्विदासीत्पूर्विचित्तिः किश स्विदासीद्वृहद्वयेः। किश स्विदासीत्पिशंगिला किश स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरांसीत्पूर्विचित्तिरश्वं आसीद्वृहद्वयेः। रात्रिरासीत्पिशंगिलाविरा कः स्विदेकाकी चरित् क उं स्विज्ञायते पुनः। किश स्विद्धिमस्यं भेषजं किश स्विदावपनम्महत्। सूर्यं एकाकी चरित [45]

चन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषजम्भूमिरावपंनम्महः पृच्छामिं त्वा पर्मन्तंम्पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः पर्मं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तंम्पृथिव्या यज्ञमांहुर्भ्वंनस्य नाभिम्। सोमंमाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ [46]

आसामित् न रोहतो जिन्वंथ चुत्वारि च॥19॥

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्येश्वकः। सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सम्प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरंः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा॰ रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्यौर्गृदं धेंह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आंसाम् [47]

बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यः। य आंसां कृष्णे लख्यंणि सर्दिगृदिम्परावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविंव। अथांस्या मध्यंमेधता शीते वाते पुनिन्नंव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न [48]

पुष्टम्पृशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहंतं गुभे पसो नि जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृख्यस्यं रोहतः। [49]

प्र सुंलामीति ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ स्यत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनेः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्रण आयू १ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चर्खंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य ख्ययांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ [50]

ब्रध्नम्पश्चंवि श्रातिश्च॥20॥

भूर्भृवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वांञ्जन्तु त्रैष्टुंभेन छन्दंसादित्यास्त्वांञ्जन्तु जागंतेन छन्दंसा यद्वातो अपो अगंमदिन्द्रंस्य तनुवंग्प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेनं पथा पुन्रश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशो म्मा (4)म्। यव्याये गव्यायां एतद्देवा अन्नमत्तेतदन्नमिद्ध प्रजापते। युअन्तिं ब्रुध्नमंरुषं चरन्तम्परिं तस्थुषंः। रोचंन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यंस्य काम्या हरी विपंख्यसा रथैं। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ [51]

प्राणायाष्टावि ५ शतिः॥

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां संतानेभ्यः स्वाहा परिसंतानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुंधानेंभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा दिख्यंणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ [52]

सितायाष्टात्रि ५शत्॥22॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनंभिहिता स्वाहां युक्ताय स्वाहा अर्युक्ताय स्वाहा सुयुंकाय स्वाहोद्यंक्ताय स्वाहा विमंक्ताय स्वाहा प्रमंक्ताय स्वाहा वर्श्वते स्वाहां परिवर्श्वते स्वाहां संवर्श्वते स्वाहांऽनुवर्श्वते स्वाहोद्वश्चेते स्वाहां यते स्वाहा धावते स्वाहा तिष्ठते स्वाहा

सर्वस्मै स्वाहाँ॥ [53]

गावो गावस्मिषांसन्तीः प्रथमे मासि संमान्यों यदि सोमौं षड्हैरुत्सुज्या(३)न्द्रेवानांमुर्क्येण चर्मावं पृथिव्ये दुत्वते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्रांणतो य आँत्मदा आ ब्रह्मन्नान्नाञ्जाञ्जि बीजंमाग्नेयौंऽष्टाकंपालोऽप्रयेऽ रहोमुचेऽ- ष्टाकंपालोऽप्रये समंनम्द्रे ते पन्थांनो यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिर्ः प्रश्लंविश्शतिः॥25॥ गावंः समान्यंस्सवंनमष्टाभिवां एते देवकृंतश्चाभिजित्या इत्यांहुर्वरुणोऽद्विस्साम्ने चतुंःपश्चाशत्॥ 54॥ गावो योनिस्समुद्रो वन्धुंः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from $\label{eq:pdf} http://stotrasamhita.github.io.$

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/